

INAUGURACIÓ OFICIAL DE LA 38ª EDICIÓ D'EXPROREUS, LA FIRA CATALANA DEL CONSUMIDOR

Reus, 4 d'octubre de 2008

Senyor alcalde, senyors regidors i regidores de l'Ajuntament de Reus, autoritats, benvolgut Albert Vilalta, quan el president de la Cambra de Comerç em va convidar avui a ser aquí amb vostès, per participar en aquest acte d'inauguració oficial de la trenta-vuitena edició d'ExproReus, em va dir: "Home, és un moment de transició, és un moment delicat, per tant, ens cal tant de suport com sigui possible de les institucions". Doncs bé, tot el suport i més a la fira, a la Cambra i a la ciutat de Reus.

Però, a més, hi ha un altre motiu que encara em va motivar més a acompanyar-los, i no és altre que el fet que tinguessin l'encert d'encomanar la inauguració d'aquesta edició a un dels fills il·lustres de la ciutat, l'Albert Vilalta, que, com ja s'ha dit, ha fet moltes aportacions a la nostra ciutat.

Permetin-me doncs que aprofiti també l'oportunitat del dia d'avui per donar les gràcies públicament i de manera solemne a l'Albert Vilalta per tot el que ha fet pel país, que és molt!

A qualsevol país normal és indispensable que hi hagi gent que tingui el país al cap, i em refereixo a tenir el país al cap en tota la seva extensió, és a dir, tenir-lo al cap per terra, mar i aire, i, evidentment, tenir-lo al cap des del punt de vista del servei a aquest país. L'Albert Vilalta és de les persones que, a Catalunya, tenen el país al cap.

L'Albert Vilalta ha estat d'aquells polítics que tenen un valor afegit, o ho haig de dir al revés, d'aquells tècnics que tenen un valor polític afegit. És a dir, l'Albert Vilalta és un molt bon tècnic, dels millors, i s'ha dedicat a la política. I és curiós, perquè en aquesta ciutat, de tècnics que s'han dedicat a la política, n'hi ha uns quants en diferents administracions, i tots molt bons. I és curiós també perquè són molt bons tècnics, el que passa és que a vegades no s'adonen que també són molt bons polítics.

En qualsevol cas, per tot això, em va semblar del tot oportú que l'Albert Vilalta fos avui el protagonista, un polític honest –hi insisteixo, un dels millors tècnics d'aquest país–, que té Catalunya al cap i Reus al cor. Una persona íntegra a qui avui, justament, al seu Reus natal, vull aprofitar per expressar-li públicament la meva admiració, gairebé la meva devoció –si m'ho permeten–, i agrair-li també tot el que al llarg dels anys he après d'ell, que també és molt. Moltes gràcies, Albert.

I parlant de la fira, aquesta és una fira ja consolidada, de primer nivell, una fira que no s'acomoda –i no ho dic perquè enguany ocupi aquest espai de transició, que per ser de transició Déu n'hi do!–, una fira que ha demostrat any rere any la voluntat d'innovar i de progressar; una fira que és referència en el seu àmbit a tot Catalunya, una fira que es fa a Reus i que és un exemple més del gran potencial d'aquest territori; un referent, com deia fa un moment el president de la Cambra de Comerç.

Però, a més, i com ha dit l'alcalde –el problema de parlar l'últim és que vas repetint coses de tothom, però em fa l'efecte que hi han uns conceptes claus que han de quedar clars, i avui n'hi ha uns quants que hi poden quedar...–, doncs, com ha dit l'alcalde, un referent que, a més, amb l'aposta del Tecnoparc acabarà essent un dels pols més importants no tan sols de Reus, sinó del Camp, i jo m'atreviria a dir que de més enllà.

Jo vaig aprendre això de la nova àrea de centralitat –m'ho va ensenyar en Jordi Berguedà– fa uns quants anys, però en parlàvem en clau estrictament d'ajuntament, de municipi, en clau local. Amb el temps es va veient que les fronteres es difuminen, es dilueixen i les noves àrees de centralitat ocupen més espais. És evident que el Tecnoparc pot ser una d'aquestes àrees..., és, de fet, serà, n'estic segur, una nova àrea de centralitat, el que no tinc tan clar és l'abast, només estic segur que aquest abast a hores d'ara pot ser molt important.

Sovint reivindico que es reconegui el paper clau que el Camp ha tingut i té, i encara ha de tenir en la vertebració econòmica del país. I sovint remarco que el progrés de Catalunya ha estat possible gràcies a l'empenta i els projectes impulsats des dels seus municipis, ha estat possible gràcies al treball i l'esperit emprenedor de tanta i tanta gent que viu arreu de Catalunya.

Hi ha com una mena de xarxa invisible, de ciutats mitjanes, que tenen aquesta capacitat, aquesta manera de fer, aquesta manera d'emprendre les coses, que en el fons acaba de ser una mica el nervi d'aquest país i, aquest nervi, Reus el té i, a més, hi pot jugar un paper molt important.

Per tant, penso que, d'això, n'hauríem de ser conscients, com també hauríem de ser conscients que tenim molt de camí per recórrer, que encara queda molta feina per fer i que es pot arribar molt més lluny.

Algú podria pensar que ara, amb una crisi econòmica a la porta, no podem plantejar segons quins avenços. Però –i com ja s'ha dit també–, precisament, les crisis cal sempre encarar-les com a oportunitats. Tenim dues opcions: la primera, acotar el cap, amagar-nos i esperar la trompada –segur que la rebrem, segur, perquè estem esperant la trompada–; segona, encarar, mirar de cara per on ve i veure que hi ha oportunitats, oportunitats per reaccionar i corregir precisament allò que no hem fet bé.

Tota crisi és canvi, i són els canvis que portem a terme els que corregiran el rumb cap a millor o cap pitjor. No es tracta que ignorem la realitat, però tampoc que la realitat ens paralizzi ni ens aboqui a la resignació.

Hi han problemes d'àmbit global que necessitaran respostes globals; per exemple, tot el que fa referència als canvis i les regulacions en els mercats financers. En això segurament que des d'aquí ben poca cosa hi podem fer.

Però al mateix temps hi han qüestions d'àmbit nacional, d'àmbit local i d'àmbit privat que són les que determinaran que ens ofeguem o no en la crisi de manera col·lectiva.

Tots, cadascú en el seu àmbit, sabem una cosa o altra que no s'estava fent del tot bé, o idees que no acabaven de tirar endavant com calia. Quan tot funciona hi han inèrcies que costa corregir. Ara és el moment de fer-ho, ara és l'oportunitat de fer-ho. És el moment d'arromangar-se i aparcar les excuses.

I, això, ho hem de fer tots, ens pertoca a tots, perquè des d'un o altre àmbit tots tenim responsabilitat amb la nostra societat. I en el fons, el progrés d'aquest territori, d'aquest país, no és tan sols en mans d'un o altre dirigent, és en mans de totes les persones, empreses, entitats, és en mans d'institucions, de tots aquells

que formem part d'aquesta gran xarxa d'interessos creuats que és qualsevol societat.

I per entendre els interessos creuats, el lligam que uneix les coses, en tenim exemples com el problema del finançament de la Generalitat, aquest que s'intenta alleujar i que, malgrat la publicació de les balances fiscals, encara hi han massa pegues perquè es pugui reconèixer i resoldre definitivament.

De vegades sembla que aquest problema només preocupi els representants polítics, però només cal una mica d'enteniment per veure que aquest finançament repercuteix directament en l'economia catalana, molt directament en l'economia catalana, i repercuteix de manera definitiva en la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes del nostre país, ens afecta en el nostre dia a dia, en allò que fem en cada moment, en la nostra quotidianitat.

En el finançament hi ha la clau per prendre mesures de suport a l'empresariat, per poder garantir els serveis públics, però, del finançament, també en depèn una important activitat econòmica i gran part del suport a la innovació; és a dir que és un tema determinant per poder donar respostes a la crisi econòmica.

Per tant, no podem ignorar que hi ha una crisi global, i que és la que està empenyent a preocupants tancaments de petites i mitjanes empreses, que alimenta els expedients de regulació d'ocupació cada cop més freqüents, com els anunciats ahir mateix, precisament, en relació amb el sector de l'automoció.

Hi han condicionants globals, però és des de les administracions properes que caldrà donar suport a aquest esperit emprenedor per trobar els nous camins de progrés; que caldrà donar diferents respostes, per exemple, a les 5.714 persones que aquest mes de setembre es registraven a l'atur a la ciutat de Reus. No podem restar quiets esperant que les coses s'arreglin soles. Cal trobar respostes, cal tirar-les endavant, sense pessimisme i sense por.

Per altra banda, enguany s'ha escollit l'automoció com a tema central de la fira, i m'agradaria fer-hi referència, breu referència, més enllà de la difícil situació que viu el sector, car a més de donar nom al sector de la indústria de l'automòbil, l'automoció defineix la facultat de moure's per si mateix.

És a dir, fa referència a la llibertat de mobilitat. És obvi, per tant, que el sector de l'automoció és un sector fonamental des del punt de vista industrial i econòmic, però també des del punt de vista social i personal.

Parlar d'automoció és referir-se als vehicles, però també a l'educació viària, a la seguretat, al seu ús, com bé recullen algunes de les activitats que han previst vostès en aquesta fira; és parlar de progrés, tot recordant que els avenços tècnics i tecnològics no són suficients per al progrés social, que només són útils, només són profitosos, quan se'n fa un bon ús, i que, al contrari, el mal ús comporta crear més problemes, és un pas enrere.

Cal, per tant, qualitat en les infraestructures viàries, i això vol dir en l'ordenació i en l'aprofitament. Vol dir qualitat en el consum; per tant un ús eficient. Qualitat en el transport públic com a garantia de mobilitat de les persones, però també com a imperiosa necessitat per evitar el col·lapse de les infraestructures.

Cal qualitat i, sobretot, qualitat en el producte, perquè la globalització obliga a això al nostre país, al nostre territori: a fer de l'alta qualitat una característica de Catalunya.

Si volem jugar un paper al món del segle XXI, cal que fem de la innovació i del treball acurat una constant, un senyal d'identitat reconegut a casa i reconegut, en relació amb nosaltres, de portes enfora.

Més encara, en tant que precisament la crisi que vivim té un dels seus factors essencials en la confiança o en la desconfiança –segons com ho enfoquem–, la garantia de qualitat constitueix un dels factors essencials per a fer-hi front.

El consumidor necessita més que mai confiança en allò que consumeix, saber que la seva inversió en consum és una inversió segura, que se li garanteixi al màxim possible qualitat en el producte i qualitat en l'ús.

Hi insisteixo: en el context actual, oferir i garantir qualitat en el producte, i que el consumidor hi tingui confiança és més que mai un element determinant que condicionarà el futur de les empreses catalanes i, per extensió, condicionarà el futur del país.

En conseqüència, aquesta fira que apropa i posa en contacte productors, producte i consumidors, adquireix enguany, des d'aquesta perspectiva de la confiança, de la garantia de qualitat, més importància que mai.

Agraint novament la invitació a participar en aquest acte, felicitant els organitzadors pel bon treball desenvolupat, com ja s'ha dit, acabo desitjant-los una molt bona i profitosa ExproReus 2008.

Moltes gràcies.